EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 662/2009

2009 m. liepos 13 d.

kuriuo nustatoma derybų dėl valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų dėl tam tikrų klausimų, susijusių su sutartinėms ir nesutartinėms prievolėms taikytina teise bei tokių susitarimų sudarymo procedūra

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą, 65 straipsnį ir 67 straipsnio 5 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos [1],

kadangi:

(1) Sutarties trečiosios dalies IV antraštinėje dalyje numatytas Bendrijos teisės aktų priėmimo teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje teisinis pagrindas.

(2) Valstybių narių ir trečiųjų šalių teisminis bendradarbiavimas civilinėse bylose tradiciškai reglamentuojamas valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimais. Tokie susitarimai, kurių yra daug, dažnai atspindi ypatingus valstybės narės ir trečiosios šalies ryšius ir yra skirti tam, kad būtų nustatytas tinkamas teisinas pagrindas siekiant patenkinti konkrečius suinteresuotų susitariančių šalių poreikius.

(3) Pagal Sutarties 307 straipsnį reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi visų tinkamų priemonių Bendrijos *acquis* ir valstybių narių su trečiosiomis šalimis sudarytų tarptautinių susitarimų nesuderinamumas pašalinti. Dėl to gali prireikti iš naujo derėtis dėl tokių susitarimų.

(4) Siekiant nustatyti tinkamą teisinį pagrindą tam, kad būtų patenkinti konkretūs atitinkamos valstybės narės poreikiai, susiję su trečiąja šalimi, taip pat gali būti akivaizdžiai būtina sudaryti naujus susitarimus su trečiosiomis šalimis, susijusius su tomis civilinės teisenos sritimis, kurios priklauso Sutarties trečiosios dalies IV antraštinės dalies taikymo sričiai.

(5) Europos Bendrijų Teisingumo Teismas savo 2006 m. vasario 7 d. nuomonėje 1/03 dėl naujos Lugano konvencijos sudarymo patvirtino, kad Bendrija įgijo išimtinę kompetenciją sudaryti tarptautinį susitarimą, tokį kaip Lugano konvencija, su trečiosiomis šalimis dėl klausimų, turinčių įtakos taisyklėms, nustatytoms 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [2] (Briuselis I).

(6) Pagal Sutarties 300 straipsnį Bendrijos ir trečiosios šalies susitarimus dėl klausimų, priskiriamų išimtinei Bendrijos kompetencijai, turi sudaryti Bendrija.

(7) Sutarties 10 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės padėtų atlikti Bendrijos uždavinius ir nesiimtų jokių priemonių, kurios galėtų trukdyti siekti Sutarties tikslų. Ši lojalaus bendradarbiavimo pareiga yra bendrojo pobūdžio ir nepriklauso nuo to, ar Bendrijos kompetencija yra ar nėra išimtinė.

(8) Susitarimų su trečiosiomis šalimis dėl konkrečių civilinės teisenos klausimų, priklausančių išimtinei Bendrijos kompetencijai, atveju turėtų būti sukurta suderinta ir skaidri procedūra, leidžianti valstybei narei iš dalies pakeisti galiojantį susitarimą arba derėtis dėl naujo susitarimo ir jį sudaryti, ypač jei Bendrija nepareiškė ketinimo pasinaudoti savo išorės kompetencija sudaryti susitarimą remiantis jau suteiktais derybų įgaliojimais arba numatomais derybų įgaliojimais. Ši procedūra neturėtų apriboti Bendrijos išimtinės kompetencijos ir daryti poveikio Sutarties 300 ir 307 straipsnių nuostatoms. Ji turėtų būti laikoma išimtine priemone ir turėtų būti apribojama tiek taikymo srities, tiek laiko atžvilgiu.

(9) Šis reglamentas neturėtų būti taikomas, jei Bendrija jau sudariusi susitarimą tuo pačiu klausimu su atitinkama trečiąja šalimi. Turėtų būti laikoma, kad du susitarimai yra skirti tam pačiam klausimui tik tuo atveju ir tokiu mastu, kokiu jie iš esmės reglamentuoja tuos pačius konkrečius teisinius klausimus. Nuostatos, kuriomis paprasčiausiai nurodomas bendro pobūdžio ketinimas bendradarbiauti tokiais klausimais, neturėtų būti laikomos skirtomis tam pačiam klausimui.

[1] 2009 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. liepos 7 d. Tarybos sprendimas.

[2] OL L 12, 2001 1 16, p. 1.

(10) Išimtiniu atveju šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas kelių valstybių narių ir kelių trečiųjų šalių, pvz., dviejų ar trijų, regioniniams susitarimams, kuriais siekiama spręsti atskirus vietos klausimus ir prie kurių negali prisijungti kitos valstybės.

(11) Siekiant užtikrinti, kad numatomas valstybės narės susitarimas nesumažintų Bendrijos teisės veiksmingumo ir nekliudytų deramam tos teisės nustatytos sistemos veikimui ar nekliudytų Bendrijos išorės santykių politikai, dėl kurios yra nusprendusi Bendrija, turėtų būti reikalaujama, kad atitinkama valstybė narė, norėdama gauti leidimą pradėti arba tęsti oficialias derybas dėl susitarimo ir sudaryti susitarimą, praneštų Komisijai apie savo ketinimą. Toks pranešimas turėtų būti pateiktas laišku arba elektroninėmis priemonėmis. Jame turėtų būti pateikta visa aktuali informacija ir turėtų būti pridėti dokumentai, kad Komisija galėtų įvertinti laukiamą derybų rezultato poveikį Bendrijos teisei.

(12) Turėtų būti įvertinta, ar Bendrija pakankamai suinteresuota sudaryti Bendrijos ir atitinkamos trečiosios šalies dvišalį susitarimą arba, tam tikrais atvejais, pakeisti galiojantį valstybės narės ir trečiosios šalies dvišalį susitarimą Bendrijos susitarimu. Tuo tikslu visos valstybės narės turėtų būti informuojamos apie visus Komisijos gautus pranešimus dėl numatomo valstybės narės susitarimo, kad jos galėtų pareikšti suinteresuotumą prisijungti prie pranešimą pateikusios valstybės narės iniciatyvos. Jei taip pasikeitus informacija paaiškėtų pakankamas Bendrijos suinteresuotumas, Komisija turėtų apsvarstyti galimybę pasiūlyti derybų įgaliojimus siekiant sudaryti Bendrijos ir atitinkamos trečiosios šalys susitarimą.

(13) Jei Komisija paprašo valstybės narės pateikti papildomos informacijos, reikalingos įvertinti, ar tai valstybei narei turėtų būti leista pradėti derybas su trečiąja šalimi, dėl šio prašymo neturėtų pasikeisti terminai, per kuriuos Komisija turi pateikti motyvuotą sprendimą dėl tos valstybės narės prašymo pradėti derybas.

(14) Suteikdama leidimą pradėti oficialias derybas, Komisija, jei būtina, turėtų galėti siūlyti derybų gaires ir reikalauti į numatomą susitarimą įtraukti tam tikras išlygas. Komisija turėtų būti išsamiai informuojama apie visų derybų etapų, kurių metu svarstomi šio reglamento taikymo sričiai priklausantys klausimai, eigą ir jai turėtų būti leidžiama dalyvauti derybose stebėtojos teisėmis svarstant tuos klausimus.

(15) Valstybės narės, pranešdamos Komisijai apie savo ketinimą pradėti derybas su trečiąja šalimi, turėtų informuoti Komisiją tik apie tuos aspektus, kurie yra svarbūs Komisijai įvertinti. Komisijos suteikiamas leidimas ir galimos derybų gairės arba, atitinkamais atvejais, Komisijos atsisakymas turėtų būti susijęs tik su šio reglamento sričiai priklausančiais klausimais.

(16) Visos valstybės narės turėtų būti informuojamos apie pranešimus Komisijai, susijusius su numatomais ar derybose pasiektais susitarimais, ir apie motyvuotus sprendimus, kuriuos Komisija priima pagal šį reglamentą. Tačiau tokia informacija turėtų visiškai atitikti galimus reikalavimus dėl konfidencialumo.

(17) Europos Parlamentas, Komisija ir Taryba turėtų užtikrinti, kad konfidencialia įvardyta informacija būtų naudojamasi pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ([1]).

(18) Kai Komisija, remdamasi savo atlikto įvertinimo rezultatais, ketina neleisti pradėti oficialių derybų arba sudaryti derybose pasiekto susitarimo, prieš pateikdama motyvuotą sprendimą, turėtų pateikti nuomonę atitinkamai valstybei narei. Tuo atveju, kai neleidžiama sudaryti derybose pasiekto susitarimo, nuomonė taip pat turėtų būti pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai.

(19) Siekiant užtikrinti, kad derybose pasiektas susitarimas nebūtų kliūtis Bendrijos išorės politikos teisminio bendradarbiavimo civilinėse ir komercinėse bylose srityje įgyvendinimui, susitarime turėtų būti numatytas arba viso susitarimo ar jo dalies denonsavimas tuo atveju, jeigu Bendrija arba Bendrija bei jos valstybės narės ir ta pati trečioji šalis vėliau sudarytų susitarimą dėl to paties klausimo, arba tiesioginis atitinkamų susitarimo nuostatų pakeitimas tokio vėliau sudaryto susitarimo nuostatomis.

(20) Turėtų būti numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės, taikomos tais atvejais, kai šio reglamento įsigaliojimo metu valstybė narė jau pradėjo derybų dėl susitarimo su trečiąja šalimi procesą arba jau užbaigė derybas, bet dar nepareiškė savo sutikimo įsipareigoti pagal tą susitarimą.

([1]) OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

(21) Siekdama užtikrinti, kad būtų sukaupta pakankamai patirties taikant šį reglamentą, Komisija turėtų pateikti ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ne anksčiau kaip po aštuonerių metų nuo šio reglamento priėmimo. Toje ataskaitoje Komisija, naudodamasi savo prerogatyvomis, turėtų patvirtinti, kad šis reglamentas yra laikino pobūdžio, arba išnagrinėti, ar šis reglamentas turėtų būti pakeistas nauju reglamentu, apimančiu tuos pačius klausimus ar taip pat ir tam tikrus klausimus, priklausančius Bendrijos išimtinei kompetencijai ir reglamentuojamus kitomis Bendrijos priemonėmis, kaip nurodyta 5 konstatuojamojoje dalyje.

(22) Jei Komisijos pateiktoje ataskaitoje patvirtinama, kad šis reglamentas yra laikino pobūdžio, valstybės narės po ataskaitos pateikimo vis tiek turėtų galėti pranešti Komisijai apie vedamas arba jau paskelbtas derybas, siekdamos gauti leidimą pradėti oficialias derybas.

(23) Pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina jo tikslui pasiekti.

(24) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė apie savo norą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą.

(25) Vadovaudamasi Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsniais, Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, dėl to ji neprivalo jo laikytis ir jis neturi būti jai taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatoma procedūra, pagal kurią valstybei narei duodamas leidimas iš dalies pakeisti galiojantį susitarimą arba derėtis dėl naujo susitarimo su trečiąja šalimi ir jį sudaryti laikantis šiame reglamente išdėstytų sąlygų.

Ši procedūra neturi įtakos atitinkamai Bendrijos ir valstybių narių kompetencijai.

2. Šis reglamentas taikomas susitarimams dėl tam tikrų klausimų, visiškai arba iš dalies priklausančių 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) [1] ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“) [2] taikymo sričiai.

3. Šis reglamentas netaikomas, jeigu Bendrija jau yra sudariusi susitarimą dėl tų pačių klausimų su atitinkama trečiąja šalimi.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šio reglamento tikslais sąvoka „susitarimas“ reiškia:

a) valstybės narės ir trečiosios šalies dvišalį susitarimą;

b) kelių valstybių narių ir valstybių narių kaimyninių trečiųjų šalių regioninį susitarimą, kuriuo siekiama spręsti vietos klausimus ir prie kurio negali prisijungti kitos valstybės.

2. 1 dalies b punkte nurodytų regioninių susitarimų atžvilgiu bet kuri nuoroda šiame reglamente į valstybę narę ar trečiąją šalį suprantama kaip nuoroda į valstybes nares ar trečiąsias šalis atitinkamai.

3 straipsnis

Pranešimas Komisijai

1. Jeigu valstybė narė ketina pradėti derybas dėl šio reglamento taikymo sričiai priklausančio galiojančio susitarimo pakeitimo arba naujo susitarimo sudarymo, ji kaip įmanoma anksčiau iki numatomos oficialių derybų pradžios raštu praneša Komisijai apie savo ketinimą.

2. Prie šio pranešimo atitinkamais atvejais pridedama galiojančio susitarimo, susitarimo projekto arba pasiūlymo projekto kopija ir visi kiti svarbūs dokumentai. Valstybė narė apibūdina derybų objektą ir nurodo numatomame susitarime svarstytinus klausimus arba galiojančio susitarimo nuostatas, kurias reikia iš dalies pakeisti. Valstybė narė gali pateikti kitos papildomos informacijos.

4 straipsnis

Komisijos atliekamas įvertinimas

1. Gavusi pranešimą, nurodytą 3 straipsnyje, Komisija įvertina, ar valstybė narė gali pradėti oficialias derybas.

[1] OL L 177, 2008 7 4, p. 6.
[2] OL L 199, 2007 7 31, p. 40.

2. Atlikdama tą vertinimą Komisija pirmiausia patikrina, ar per kitus 24 mėnesius konkrečiai numatoma suteikti atitinkamus derybų įgaliojimus siekiant sudaryti Bendrijos susitarimą su atitinkama trečiąja šalimi. Jei taip nėra, Komisija įvertina, ar įvykdytos visos toliau nurodytos sąlygos:

a) atitinkama valstybė narė perdavė informaciją, rodančią kad ji ypač suinteresuota sudaryti susitarimą dėl ekonominių, geografinių, kultūrinių, istorinių, socialinių ar politinių tos valstybės narės ir atitinkamos trečiosios šalies ryšių;

b) remiantis valstybės narės perduota informacija, nustatoma, kad numatomas susitarimas nesumažins Bendrijos teisė veiksmingumo ir nekliudys deramam ta teise nustatytos sistemos veikimui; ir

c) numatomas susitarimas nepakenks Bendrijos išorės santykių politikos objektui ir tikslui, kuriuos nustatė Bendrija.

3. Jeigu valstybės narės perduotos informacijos neužtenka vertinimui atlikti, Komisija gali paprašyti pateikti papildomos informacijos.

5 straipsnis

Leidimas pradėti oficialias derybas

1. Jeigu numatomas susitarimas atitinka 4 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, Komisija, per 90 dienų nuo 3 straipsnyje nurodyto pranešimo gavimo pateikia motyvuotą sprendimą dėl valstybės narės prašymo, leidžiantį jai pradėti oficialias derybas dėl to susitarimo sudarymo.

Prireikus Komisija gali pasiūlyti derybų gaires ir reikalauti į numatomą susitarimą įtraukti tam tikras išlygas.

2. Į numatytą susitarimą įtraukiama išlyga, kurioje numatomas:

a) viso susitarimo ar jo dalies denonsavimas tuo atveju, jeigu Bendrija arba Bendrija bei jos valstybės narės ir ta pati trečioji šalis dėl to paties klausimo vėliau sudaro susitarimą; arba

b) tiesioginis atitinkamų susitarimo nuostatų pakeitimas vėliau sudaryto Bendrijos arba Bendrijos bei jos valstybių narių ir tos pačios trečiosios šalies susitarimo dėl to paties klausimo nuostatomis.

Pirmosios pastraipos a punkte nurodyta išlyga formuluojama taip: „(*valstybės (-ių) narės (-ių) pavadinimas (-ai)*) denonsuoja visą šį Susitarimą ar jo dalį, jeigu ir kai Europos bendrija arba Europos bendrija ir jos valstybės narės sudaro Susitarimą su (*trečiosios (-iųjų) šalies (-ių) pavadinimas (-ai)*) dėl tų pačių civilinės teisenos klausimų, kuriuos reglamentuoja šis Susitarimas“.

Pirmosios pastraipos b punkte nurodyta sąlyga formuluojama taip: „Šis Susitarimas ar šio Susitarimo tam tikros nuostatos netaikomas (-os) nuo tos dienos, kai įsigalioja Europos bendrijos arba Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir (*trečiosios (-iųjų) šalies (-ių) pavadinimas (-ai)*) Susitarimas dėl klausimų, kuriuos reglamentuoja tas Susitarimas“.

6 straipsnis

Atsisakymas leisti pradėti oficialias derybas

1. Jei Komisija, remdamasi pagal 4 straipsnį atliktu vertinimu, ketina neleisti pradėti oficialių derybų dėl numatomo susitarimo, ji per 90 dienų nuo 3 straipsnyje nurodyto pranešimo gavimo dienos pateikia nuomonę atitinkamai valstybei narei.

2. Per 30 dienų nuo Komisijos nuomonės gavimo dienos atitinkama valstybė narė gali prašyti Komisijos pradėti su ja diskusijas siekiant rasti sprendimą.

3. Jei atitinkama valstybė narė per 2 dalyje nustatytą terminą nepaprašo Komisijos pradėti su ja diskusijas, Komisija pateikia motyvuotą sprendimą dėl valstybės narės prašymo per 130 dienų nuo 3 straipsnyje nurodyto pranešimo gavimo dienos.

4. Jei rengiamos 2 dalyje nurodytos diskusijos, Komisija pateikia motyvuotą sprendimą dėl valstybės narės prašymo per 30 dienų nuo diskusijų pabaigos.

7 straipsnis

Komisijos dalyvavimas derybose

Komisija gali dalyvauti valstybės narės ir trečiosios šalies derybose stebėtojos teisėmis dėl klausimų, patenkančių į šio reglamento taikymo sritį. Jeigu Komisija stebėtojos teisėmis nedalyvauja, ji turi būti informuojama apie įvairių derybų etapų eigą ir rezultatus.

8 straipsnis

Leidimas sudaryti susitarimą

1. Prieš pasirašydama pasiektą susitarimą, atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie derybų rezultatus ir pateikia jai susitarimo tekstą.

2. Gavusi tą pranešimą, Komisija įvertina, ar derybose pasiektas susitarimas:

a) atitinka sąlygą, nustatytą 4 straipsnio 2 dalies b punkte;

b) atitinka sąlygą, nustatytą 4 straipsnio 2 dalies c punkte, jeigu yra su ta sąlyga susijusių naujų ir išimtinių aplinkybių; ir

c) atitinka 5 straipsnio 2 dalyje numatytą reikalavimą.

3. Jeigu derybų metų pasiektas susitarimas atitinka 2 dalyje nurodytas sąlygas ir reikalavimus, Komisija per 90 dienų nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo pateikia motyvuotą sprendimą dėl valstybės narės prašymo, leidžiantį valstybei narei sudaryti tą susitarimą.

9 straipsnis

Atsisakymas leisti sudaryti susitarimą

1. Jei Komisija, remdamasi pagal 8 straipsnio 2 dalį atliktu vertinimu, ketina neleisti sudaryti derybų metu pasiekto susitarimo, ji per 90 dienų nuo 8 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos pateikia nuomonę atitinkamai valstybei narei, o tai pat Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Per 30 dienų nuo Komisijos nuomonės gavimo dienos atitinkama valstybė narė gali prašyti Komisijos pradėti su ja diskusijas siekiant rasti sprendimą.

3. Jei atitinkama valstybė narė per 2 dalyje nustatytą terminą nepaprašo Komisijos pradėti su ja diskusijų, Komisija pateikia motyvuotą sprendimą dėl valstybės narės prašymo per 130 dienų nuo 8 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos.

4. Jei rengiamos 2 dalyje nurodytos diskusijos, Komisija pateikia motyvuotą sprendimą dėl valstybės narės prašymo per 30 dienų nuo diskusijų pabaigos.

5. Komisija pateikia savo sprendimą Europos Parlamentui ir Tarybai per 30 dienų nuo sprendimo priėmimo dienos.

10 straipsnis

Konfidencialumas

Valstybės narės, perduodamos informaciją Komisijai pagal 3 straipsnį, 4 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnį, gali nurodyti, ar bet kuri pranešime pateikiama informacija turi būti laikoma konfidencialia, ir tai, ar perduodama informacija gali būti dalijamasi su kitomis valstybėmis narėmis.

11 straipsnis

Valstybėms narėms teikiama informacija

Komisija, laikydamasi konfidencialumo reikalavimų, nusiunčia valstybėms narėms pagal 3 ir 8 straipsnius gautus pranešimus ir, jei reikia, pridedamus dokumentus, taip pat visus motyvuotus sprendimus, priimtus pagal 5, 6, 8 ir 9 straipsnius.

12 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Jeigu šio reglamento įsigaliojimo metu valstybė narė jau yra pradėjusi derybų procesą su trečiąja šalimi, taikomi 3–11 straipsniai.

Jeigu atitinkamu derybų etapu įmanoma, Komisija gali pateikti derybų gaires arba prašyti įtraukti tam tikras išlygas, kaip nurodyta atitinkamai 5 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 5 straipsnio 2 dalyje.

2. Jeigu šio reglamento įsigaliojimo metu valstybė narė jau yra pabaigusi derybas, tačiau susitarimo dar nesudarė, taikoma 3 straipsnis, 8 straipsnio 2–4 dalys ir 9 straipsnis.

13 straipsnis

Peržiūra

1. Ne anksčiau kaip 2017 m. liepos 13 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl šio reglamento taikymo Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

2. Toje ataskaitoje:

a) patvirtinama, kad tikslinga, jog šis reglamentas netektų galios pagal 14 straipsnio 1 dalį nustatytą dieną; arba

b) rekomenduojama, kad šį reglamentą tą dieną pakeistų naujas reglamentas.

3. Jei ataskaitoje rekomenduojama pakeisti šį reglamentą, kaip nurodyta 2 dalies b punkte, prie jos pridedamas atitinkamas siūlomo teisės akto projektas.

14 straipsnis

Galiojimo pabaiga

1. Šis reglamentas netenka galios po trejų metų po to, kai Komisijai pateikia 13 straipsnyje nurodytą ataskaitą.

Pirmoje pastraipoje nurodytas trejų metų laikotarpis skaičiuojamas nuo pirmos mėnesio dienos po to, kai ataskaita pateikiama Europos Parlamentui arba Tarybai, atsižvelgiant į tai, kas įvyksta vėliau.

2. Nepaisant to, kad šis reglamentas netenka galios pagal 1 dalį nustatytą dieną, visas tą dieną vykstančias derybas, kurias valstybė narė pradėjo pagal šį reglamentą leidžiama tęsti ir užbaigti pagal šį reglamentą.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Briuselyje 2009 m. liepos 13 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu
Pirmininkas
E. ERLANDSSON